

3/2010

CHARIZMA

"Musíte sa znova narodiť..."

Jn 3, 7 - 8

Všemohúci a vševediaci Bože, ktorý nemáš začiatku ani konca,
darca a ochranca cností:

postav ma na pevný základ viery, ochraňuj ma nepreniknuteľným štítom nádeje
a ozdob ma svadobným rúchom lásky.

Daj, môj Bože, aby som Ti slúžil, ako vyžaduje prirodzený zákon,
aby som sa úzkostlivo vyhýbal všetkým diabolským nástrahám.

Daj, aby som dobro hľadal vždy len tam, kde skutočne je,
aby som úprimne priznával chyby, ktorých som sa dopustil,
aby som nezávidel bližným, keď sa im dobre darí, aby som Ti vždy poďakoval za dary,
aby som zachovával mieru v obliekaní, v chôdzi i v pohyboch,

aby som zdržiaval svoj jazyk od planého hovorenia,
aby moje nohy nechodili po nesprávnych cestách a oči nesledili po márnostiach,
aby sa moje uši uzavierali pred prázdnyimi rečami,

aby som v pokore skláňal svoju tvár pred Tebou a svoju myseľ pozdvihoval k Tebe,
aby som pohrdal pomínutelnými vecami a túžil iba po Tebe,

aby som krotil svoje telo a zachovával si čisté svedomie,
aby som rástol v dobre a mal v úcte Tvojich vyvolených.

Pane, daj mi cnosti, daj, aby som bol múdry v kontakte
so svojimi blíznymi, umiernený v žiadostiach svojho tela
a aby som si oddane plnil svoje povinnosti k Tebe.

Daj, Pane, aby som z celého srdca ľutoval svoje chyby,
úprimne sa z nich vyznával a vždy konal zadosťučinenie.

Zameraj moje vnútro k dobru, aby som robil to, čo je potrebné,
čo je prospešné mojej duši a čo je príkladom pre ostatných.

Daj, aby som nikdy nebažil po ničom nemúdom,
aby som nebol na pochybách v tom, čo je správne, i keď sa mi to nepáči,
aby som sa z nedočkavosti nebál hneď na začiatku toho, čo mám vykonať,
alebo aby som neupúšťal od ukončenia toho, čo som započal.

Nech sa tak stane!

Prosba svätého Tomáša Akvinského za dary Ducha

CHARIZMA - časopis pre katolícku charizmatickú obnovu
a evanjelizáciu ročník 2

Vydáva: Katolícka charizmatická obnova Slovenska

Šéfredaktor: PhDr.Imrich Degro PhD.

Redakčná rada: PhDr.Elena Ferencová,

Ing.Václav Kocián, Mons.Dušan Lukáč,

Fotografie: Gabika Šunderlíková,
Mária Teplanová

Jazyková úprava: PhDr.Blanka Kocinová

Adresa redakcie: Katolícka charizmatická obnova,
Hviezdoslavova 7, 949 11 Nitra
e-mail: pteplan@gmail.com
telefón: 0910 316 167

Imprimatur: Mons. Marián Chovanec,
pomocný biskup a generálny vikár
Biskupský úrad, Nitra; č. 300/2009; dňa 10. 3. 2009

Cenzor: Mons. Peter Brodek

Tlač: Garmond Nitra

registrácia: MK SR 18.6.2009 EV 3727/09

Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu textov zaslaných na zverejnenie.
Časopis **CHARIZMA** možno objednať na adrese redakcie alebo e-mailom: pteplan@gmail.com

V posledných desaťročiach sme zaplavovaní obrovským privalom slov. Kamkoľvek ideme, obklopujú nás slová, či už šepkané alebo hovorené, hlasno proklamované alebo zlostne vykrikované, recitované alebo spievané, slová na blahoprianiach či v knihách a na reklamných pútačoch. Dovolím si tvrdiť, že slová tvoria podlahu, steny i strop nášho každodenného života. Skúsme len napríklad prejsť nejakým väčším mestom od jedného okraja po druhý. Ako by sme prechádzali obrovským slovníkom. Všade sú slová lákajúce naše oči a hovoriace: používaj ma, vezmi si ma, kúp si ma, vypi ma, privoňaj si ku mne, dotkni sa ma a pod.. Taktiež učitelia k nám hovoria alebo hovorili deväť, trinásť a niekedy ešte viac rokov. A my sme vychádzajúc zo škôl skonštatovali: „Boli to len slová“. Kňazi a kazatelia mávajú deň čo deň príhovory. A ich farníci si často myslia: „Sú to len slová“. Politici, obchodníci aj pápeži prednášajú svoje prejavy a robia prehlásenia. Tí, ktorí im načúvajú, si často hovoria: „Veď sú to len slová.“

Už nepoznáme zmysel existencie slov. Slovo už dávno nie je prínosom pre spoločenstvo, už nevytvára spoločenstvo, už nemá životo-

darnú silu.

Myslíte si, že prehľadám? Myslím si, že nie. Často sme totiž zamotaní do takej siete diskusií, debát či už o vlastných problémoch alebo názoroch na Boha a „Božie problémy“, že jednoduchý rozhovor s Bohom alebo len blízkosť Boha sa stávajú prakticky nemožnými.

Ak už slová nie sú odrazom „Slova, v ktorom a skrze ktoré bol náš svet stvorený a vykúpený“ (porov. Jn 1, 1 - 18), tak sa stávajú zvädzajúcimi a klamlivými, ako slová používané k predaju napr. čistiacich či pracích prostriedkov. Ak už nás slová neprivádzajú bližšie k Bohu, aby sme žili podľa úžasného príkazu, teda milovali ho celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou, a tiež milovali svojho bližného ako samých seba (porov. Mt 22, 37 - 39), potom nie je nič v poriadku. Ak už nás slová neprivádzajú k stále rastúcemu spoločenstvu s Bohom a s ľuďmi, k rastúcej podobnosti s Kristovým zmýšľaním, pýtajme sa samých seba, prečo. No nezabúdajme, že Božie Slovo sa zrodilo z večného mlčania Boha a verím, že všetci chceme byť svedkami práve tohto Slova, ktoré povstalo z mlčania. Verím, že všetci chceme, aby náš spôsob každodenného života, modlitby a viery tvorili jednotu.

Drahí čitatelia, želám vám, aby vás slová nasledujúcich strán uvádzali do hlbšie-

ho spoločenstva s nebeským Otcom i bratmi a sestrami.

Imrich Degro

4	Nehanbite sa za zdvihnuté ruky
8	Svätý Otec o hnutiach
9	Otec Rúfus Pereira na Slovensku
11	Aby si roznechoval Boží dar
13	Charizma uzdravovania
19	Spoločenstvo v charismatickej obnove
21	Páter Elias Vella OFMconv.
24	Problém s prijatím Panny Márie
26	Úsmevné poučenia

Z OBSAHU

Kostol sv. Gorazda na nitrianskej Klokočine 22. mája 2010 napĺňala nádherná duchovná atmosféra. Nie že by inokedy týmto miestom vládol smútok, ale tento deň bol iný. Bol slávením vigilie Turíc spoločenstiev a priaznivcov Katolíckej charismatickej obnovy v Duchu Svätom.

Nehanbite sa za zdvihnuté ruky

Už pri samotnom vstupe do kostola bolo cítiť priateľstvo či spolupatričnosť všetkých prítomných. Ako som tak sledovala ľudí naokolo, s rukami a hlavne srdcami otvorenými pre spoločnú chválu, bola som presvedčená, že Boh je práve teraz s nami a túži sa nás dotknúť. Lenže niekedy nastanú chvíle, keď to akosi nejde. Kdesi hlboko vnútri občas vedieme boj, ktorý nechce aby sme viere darovali život. A preto, ako napovedalo samotné heslo vigilie, „musíme sa znova narodiť“ (Jn3, 7-8).

Musíme sa znova narodiť...

Ale ako? Odpovede nám ponúkol vo svojej prednáške vdp. Juraj Pluta, ktorý nás vyzýva, aby sme otvorili srdce, pretože „Duch je práve tam, kde je pustá zem“. Je však len na nás, či chceme naozaj spoznať Boha a odpovedať Mu „áno“ presne

Vdp. Juraj Pluta počas svojej prednášky.

tak, ako to urobili Panna Mária či apoštoli na základe slobodnej vôle a dôvere Bohu. Často sa

čudujeme, prečo Boh cez nás nerobí také zázraky, o akých sa píše v Písme. Ale ako môže, keď človek „stagnuje? Predsa sa musí znova naštartovať“. Boh nám tpežlivo ponúka svoj hlas, dáva sa nám spoznávať a je len na nás, či odpovieme na Jeho volanie a oslobodíme naše srdce z väzenia. „Šimon takisto chcel vkladať ruky, aby mohol dať Ducha Svätého, ale jeho srdce nebolo priame.“ Jedine Boh dokáže zobudiť

Zdvihnuté ruky sú symbolom toho, že sa nespoliehame len na seba, ale na Božiu pomoc.

srdce zo spánku a iba On jediný môže odstrániť nitky, ktoré ho kruto ťahajú dolu, aby sa dostalo tam, kde je teplo Božieho Srdca. A sila modlitby pomáha uzdravovať a liečiť rany.

Po menšej obednej prestávke o jednej hodine mohol každý „absolvovať“ modlitbu v skupinách za jednotlivcov. Potom sme všetci postupne načúvali Božiemu hlasu v adorácii. Dovtedy som si akosi nestihla uvedomiť krásnu melódiu ticha. Krajšia melódia snád ani neexistuje, pretože cez ticho Boh túži viesť s nami dialóg. Šestnásta hodina odbila a program pokračoval v dvoch témach. V prvej podrobnejšie rozoberal vybrané myšlienky doobednej prednášky vdp. Mgr. Juraj Pluta. Ďalšia, pátra Dr. Juraja Ďurneka, SchP. z Prievidze, bola určená najmä mladým. Táto prednáška bola skôr akousi „praktickou časťou“, pretože sme sa učili správne chváliť Boha za hudobného sprievodu spoločenstva Dávid.

Modlitba v skupinkách za jednotlivcov.

Modliť sa dá rôzne, napríklad vlajkami.

Modlitba chvál je neskutočným darom. Máme možnosť ísť „srdce na srdce“ s Bohom, kedy sa nám ponúka, aby naše srdce bolo otvorené iba preňho. A myslím, že to bolo cieľom pátra Juraja, aby sme nehľadeli na naše problémy, ale chválili Pána otvoreným srdcom a odovzdali mu úplne všetko, pretože ako sa spieva v jednej piesni „nepriateľa zničí, vraha porazí, kým mu zaznieva spev víťazný“...

Deň sa postupne chýlil ku koncu, ale program pokračoval blokom otázok a odpovedí, v ktorom vdp.J.Pluta, Mons. P.Brodek a vdp. A.Gubala zodpovedali na všetky otázky, či to bola problematika uzdravenia rodových koreňov, daru proroctva alebo mágie.

Slávenie sv. omše, ktorú celebroidal Mons. Viliam Judák, sa stalo vyvrcholením celého dňa. Na záver náš nitriansky biskup veľmi pekne podotkol: „Nemusíte sa ospravedlňovať za tie zdvihnuté ruky a za to, že vás ozna-

Ďakujeme otcovi biskupovi,
že medzi nás prišiel.

čujú za charizmatických. Charizma je vyšší dar Ducha Svätého a ten potrebujeme všetci. Pokiaľ budete nositeľmi týchto darov, tak budem rád medzi vás prichádzať, a aj všetci ostatní, pretože v Cirkvi je to nutné. Bez toho to nejde. Zdvihnuté ruky sú symbolom toho, že sa nespoliehame len na seba, ale na Božiu pomoc.“

Eva Koprďová

Foto: G.Šunderlíková, M.Teplanová

Najmladší účastník obnovy.

Páter J.Ďurnek, SchP. a spoločenstvo
Dávid počas chvál s mladými.

Mons. Vilam Judák, diecézny biskup, ktorý nás potešil svojou prítomnosťou a koncelebrovaním svätej omše na stretnutí spoločenstiev Katolíckej charismatickej obnovy v Duchu Svätom nitrianskej diecézy na vigílii Turíc, trpezlivo, pokojne a s milým úsmevom prijal pozvanie na rozhovor.

Dych Božej lásky

Aký máte vzťah k obnove v Duchu Svätom?
Tak ako každý kresťan. Bez Ducha Svätého sa nedá obnovovať ani Cirkev ani vlastný život. Pán Ježiš povedal: „Bezo mňa nič nemôžete urobiť“, takže to je úloha v dejinách spásy, aby sme prijímali Ducha Svätého, aby sme s Ním spolupracovali a aby sme prinášali ovocie, ktoré Pán Ježiš od nás čaká.

Kedy ste vo vašom živote zacítili silné pôsobenie Ducha Svätého?

Nemal som nijaké mystické zážitky, ale vždy, keď si uvedomujem, že Boh je so mnou, tak vtedy sa cítim silný, aj keď som ako človek slabý.

A čo „odporúčate“ ľuďom, ktorí sa cítia slabí a myslia si, že ich Boh už opustil? Čo by v takom prípade mali robiť?

Mali by si uvedomiť, že Boh nie je ďaleko od nás, že v ňom žijeme, hýbeme sa a sme a je potrebné, aby si vytvorili osobný vzťah k Duchu Svätému, lebo niekedy nám hrozí, že azda si vieme predstaviť, čo je Otec, Ježiš Kristus sa stal človekom, takže cez tie jednotlivé tajomstvá spásy máme k Nemu blízko, a Duch Svätý sa nám zdá vzdialený,

akoby sme mali takú nejasnú predstavu o ňom. Ale On je dych Božej lásky, takže je to niekto, kto nás miluje, kto nám pomáha, kto nás dvíha, u koho máme oporu. Je našim zástancom, je to náš obhajca, náš advokát. Je to niekto, s kým môžeme vždy rátať.

Čo by ste odkázali veriacim Katolíckej charismatickej obnovy v Duchu Svätom?

Aby v tom, čo sú presvedčení, že je dobré, pokračovali. Aby sa ponárali do tohto tajomstva čím viac, aby boli v tom ovzduší Ducha Svätého. Na dôkaz v spojení s hodnotami, ktoré Duch Svätý dáva ako dary a aby, samozrejme, obohacovali spoločenstvo, v ktorom žijú. Teda aby sa usilovali prenikať do tohto sveta a s Duchom Božím, s Duchom Ježišovým, lebo duch tohto sveta sa nám zdá mnohokrát veľmi silný, ale silný je len pre toho, kto sa dá do jeho stratégie a kto koná podľa neho. Preto ľudia dokážu nenávidieť, vedia vraždiť alebo viesť vojny, keď sa dajú opantať duchom sveta. Ale pokiaľ sa dáme viesť Duchom Svätým, vtedy nám nehrozí žiadne nebezpečenstvo zo strany sveta.

Čo považujete za najväčší dar od nášho nebeského Otca?

To, že som dieťa Božie.

Eva Koprlová

Svätý Otec o hnutiach

Niektoby mohol povedať: „Cirkev potrebuje veľké prúdy, hnutia a svedectvo svätosti..., ale nie sú tu!“ A na toto vám odpoviem milým prekvapením, ktoré som zažil, keď som začal sledovať hnutia a nové cirkevné spoločenstvá. Keď som ich pozoroval, mal som to potešenie vidieť, ako vo chvíli ťažkostí Cirkvi, vo chvíli, v ktorej sa hovorilo o „zime Cirkvi“, Duch Svätý tvoril novú jar tým, že prebúdza v mladých a v dospelých radosť z toho, že sú kresťanmi, že žijú v Cirkvi, ktorá je živým Telom Krista. Vďaka charizmám sú potom radikálnosť evanjelia, objektívny obsah viery, živý prúd jej tradície, hlásané presvedčivým spôsobom a sú prijímané ako osobná skúsenosť, ako slobodné prilnutie ku Kristovi. Nevyhnutnou podmienkou prirodzene je, aby tieto nové subjekty chceli žiť v spoločnej Cirkvi, aj keď v priestoroch istým spôsobom vyhradených pre ich život, tak, aby sa táto stala potom úrodnou pre všetkých ostatných. Nositelia osobitných chariziem sa musia cítiť hlavne zodpovednými za spoločenstvo, spoločnú vieru Cirkvi a musia sa poddať vedeniu pastierov. Oni musia byť zárukou cirkevnej povahy hnutí. Pastieri nie sú len osoby, ktoré nesú na pleciach bremeno, ale oni samotní sú aj nositeľmi chariziem, sú zodpovední za to, aby sa Cirkev otvorila činnosti Ducha Svätého. My, biskupi, sme sviatosťou zjednotení s Duchom Svätým, a teda sviatosť nám zaručuje aj jeho otvorenie sa k jeho darom. Takto na jednej strane musíme cítiť zodpovednosť za prijatie týchto impulzov, ktoré sú darom pre Cirkev a dodávajú jej novú vitalitu, ale na druhej strane musíme aj pomáhať hnutiam nájsť správnu cestu, opravujúč chyby – s pochopením duchovným a ľudským, ktoré dokáže spojiť vedenie, uznanie a isté otvorenie a ochotu prijímať poučenie.

Benedikt XVI. biskupom Portugalska 14.5.2010

Otec Rúfus Pereira na Slovensku

Prvá návšteva riaditeľa Svetového zväzu exorcistov

Na pozvanie združenia Jas a s požehnaním otcov biskupov v Badíne sa 12. až 16. júla stretlo asi 30 kňazov z celého Slovenska na duchovných cvičeniach, vedených otcom Rúfusom Pereirom na tému „KŇAZ V SLUŽBE EVANJELIA“. Otec Rúfus Pereira

je známy po celom svete, je pokladaný za najskúsenejšieho kňaza, pracujúceho v charismatickej obnove a v službe oslobodenia a uzdravenia. Má skúsený tím a veľa žiakov po celom svete. Má 75 rokov a v jeho vlasti, v Indii, vedie najväčší exercičný dom na svete. Týždenne tisícky ľudí navštevujú tento exercičný dom. Z jeho tímu v Európe je veľmi známa pani Erika Gibello, Rakúšanka, žijúca v Londýne, ktorá koordinuje aj jeho program v Európe a je odborníčkou

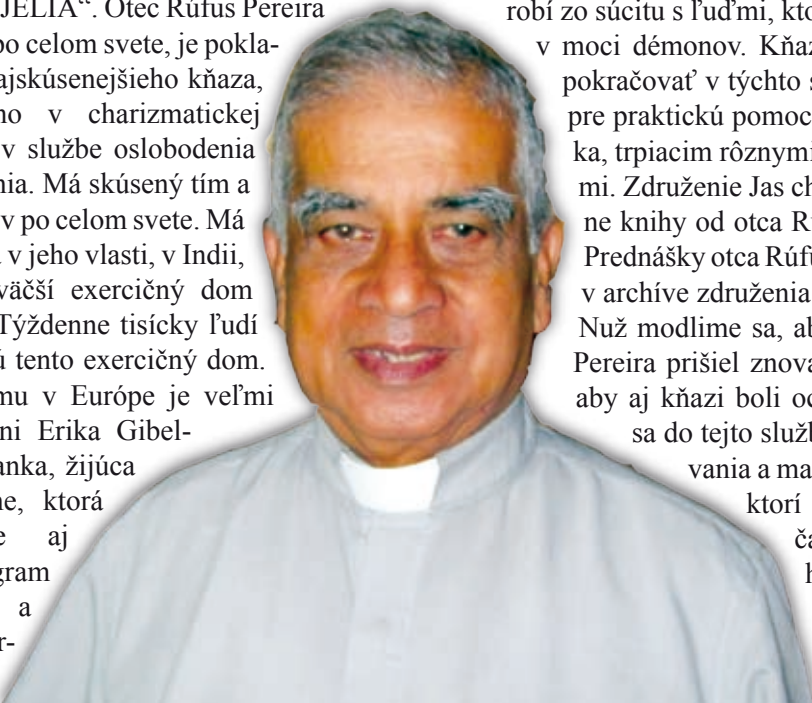
zvlášť na okultizmus a jeho rôzne vetvy. Otec Rúfus Pereira hovoril množstvo osobných skúseností a rád. Kňazi videli aj video z obzvlášť ťažkých exorcizmov v praxi z Indie a Južnej Ameriky. Otec Pereira hovorí, že túto službu robí zo súcitu s ľuďmi, ktorí veľmi trpia

v moci démonov. Kňazi sa rozhodli pokračovať v týchto stretnutiach aj pre praktickú pomoc ľuďom dneška, trpiacim rôznymi zviazanosťami. Združenie Jas chce vydať rôzne knihy od otca Rúfusa Pereiru. Prednášky otca Rúfusa sú uložené v archíve združenia.

Nuž modlime sa, aby otec Rúfus Pereira prišiel znova medzi nás a aby aj kňazi boli ochotní zapojiť sa do tejto služby oslobodzovania a mali súcit s tými,

ktorí takto trpia, a často niet nikoho, kto by im pomohol.

Peter Kičin

Veľa radosti, milosti a Božej prítomnosti sme zažili 17. júla 2010 v Ružomberku prostredníctvom služby exorcistu pátra Rúfusa Pereiru z Indie, ktorý prišiel na pozvanie otca Václava Kociána zo Združenia JAS. Bol horúci deň, ale ešte viac bolo ohňa v ľudských srdciach. Pán sa nás mocne dotýkal prostredníctvom pátra, ktorý hovoril o moci zla v Európe, o dedičstve, ktoré zanechali svetové vojny. Vysvetľoval problémy, ktoré vyplývajú z rodových zaťažení i vnútorných zranení.

To Ježiš, to On koná

Veľmi nás potešilo, že k nám zavítal aj otec biskup Mons. František Tondra, ktorý celebroid sv. omšu s viacerými kňazmi. Otec biskup povzbudil veriacich, aby sa vedeli brániť všetkým nástrahám v súčasnosti a vyjadril sa, že je z nás všetkých povzbudený. Na Božiu chválu chceme vyzdvihnúť jeho prístup

k veriacim, ktorý bol plný pokory a jednoduchosti. Jeho otcovský prístup k nám zanechal stopy v našich srdciach.

Po sv. omši sme mali hlboký duchovný zážitok z adorácie Sviatosti Oltárnej, ktorú viedol otec Václav. Počas nej každý z nás odovzdal Pánovi všetko, čo ho ťažilo, trápilo. Veď každý z nás nesie svoj kríž....

Na záver bola modlitba príhovoru, v ktorej sa páter Rúfus modlil za potreby všetkých veriacich osobne. Chceme ďakovať za jeho obetavosť, s ktorou sa aj napriek celodennej únave modlil za množstvo ľudí. Bola to Božia milosť, ktorá ho posilňovala v tejto službe. Ľudia odchádzali naplnení Božou láskou. Veríme, že mnohí boli uzdravení, oslobodení. Touto cestou ich prosíme, aby vydali svedectvo o Božej moci. Páter Rúfus často opakoval: „To Ježiš, to On koná.“

Juliana Hýrošová

Foto: autor

Katolícka charizmatická konferencia naplnila športovú halu Slávia v Trnave 27. - 29. augusta 2010 napriek kríze a drahším poplatkom. Páter Elias Vella a jeho prednášky sa stali stredobodom záujmu prítomných a Duch Boží konal v našich životoch.

Aby si roznecoval Boží dar

Konferencie sú založené na stretnutí viacerých odborníkov v danej oblasti a ich prednáškach k téme stretnutia. Táto bola iná. Prednášajúci bol jeden - vzácny hosť, páter Elias Vella, františkán minorita z Malty, hlavný exorcista a prezident diecéznej komisie pre okultizmus a satanizmus, známy z mnohých publikácií, vychádzajúcich na Slovensku. S veľkou láskou a pokorou prednášal celé tri dni. Hlavná téma bola z druhého listu Timotejovi: „Aby si roznecoval Boží dar.“

Modlitbové spoločenstvá mali možnosť nechať sa poučiť v duchovnom raste. „Eucharistia musí byť základom každej

Páter Elias Vella OFMconv. trpezlivo a s láskou rozdával autogramy aj požehnanie.

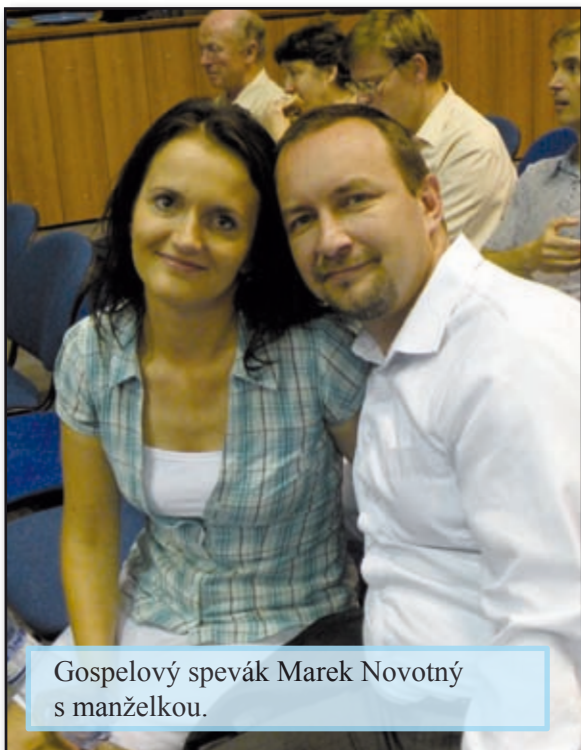

Duch Svätý spájal ruky i srdcia.

modlitbovej skupiny, „povedal páter Elias Vella. Vysvetlil, že pokiaľ máme charizmy, ale nemáme lásku, sme nenaladený nástroj. A pečaťou lásky je Eucharistia. Pripomenul známy výrok Matky Terezy: „Milovať znamená dať sa zraňovať.“ Vyzval spoločenstvá, aby sa neuzatvárali do seba, ale slúžili iným.

Mali sme možnosť zhodnotiť, nakoľko dokážeme správne evanjelizovať – mať Ježiša v sebe a s radosťou ho dávať iným. Pretože tí, ktorí pracujú pre Ježiša, ale nie s Ježišom, nie sú praví učeníci. A ak evanjelizácia neprináša radosť, potom to nie je pravá evanjelizácia.

S nostalgiou sme si zaspomínali na nabitú sálu prvých katolíckych charizmatických konferencií na Slovensku a márne sme hľadali mnohé komunity, rehole a spoločenstvá, ich stánky s literatúrou, prezentácie a hudobné skupiny. Literárna ponuka spoločenstva JAS bola bohatá a zaujímavá. Páter Elias Vella trpezlivo zvládol autogramiádu svojich knižných novínok,

Gospelový spevák Marek Novotný s manželkou.

Bratislavský eparchiálny biskup vladyka Peter Rusnák

s podpisom rozdával aj požehnanie a modlitby.

Medzi prítomnými bolo možné zazrieť aj niektoré známe tváre. Usmiaty gospelový spevák Marek Novotný povedal: „Som zvyknutý chodiť na iné akcie, ale je tu fajn, je tu Duch Svätý a to je hlavné.“

Záverečnej eucharistickej slávnosti predsedal bratislavský eparchiálny biskup vladyka Peter Rusnák, tiež prvý eparcha gréckokatolíckej Bratislavskej eparchie, ktorý nás upozornil, že nemusíme ísť za Ježišom do Jeruzalema, lebo Boh prichádza k nám. A najmä je potrebné dať si len jeden bod programu: otvorenosť Duchu Svätému a ten nás naučí všetko.

A. Teplanová

Foto: P. Teplan

Do tretej skupiny chariziem, ktorú sme si označili ako charizmy konania, patrí

Charizma uzdravovania

Keď si všimame Ježišových učeníkov, ktorí rastú v jeho škole, môžeme vidieť, že k úlohe ohlasovať evanjelium sa pridáva aj účasť na Ježišovej božskej moci, osobitne sa prejavujúcej uzdravovaním chorých. Dal im moc, na chorých vkladať ruky, aby ozdraveli alebo moc nad zlými duchmi, aby od nich oslobodzovali ľudí. (Porov. Mk 16,17-18)

Skúsme si teraz položiť otázku, načo to bolo potrebné? Či nestačilo, aby ohlasovali Božie kráľovstvo, tak ako im ho Ježiš zjavoval, ako im o ňom rozprával?

Áno, Ježišova náuka je Božia, získava si srdcia poslucháčov. Cítia, že v nej je pokrm pre dušu. Keď ju navyše sprevádzajú znamenia zázračnej Božej moci, nadobúda váhu Božej autority. Aby sme v správnom svetle mohli nazrieť na charizmu uzdravovania či konania zázrakov, treba povedať, že ony tu nie sú pre akúsi senzáciechtivosť. A vôbec tu nejde ani o hľadanie výnimočnosti, zvláštností, ale práve naopak; charizma uzdravovania len potvrdzuje, že Boh je prítomný a prejavuje svoju Božskú moc. Ohlasované Božie slovo sprevádzané mocou je silný argument, aby sme ho brali vážne a s vierou sa opierali o Slovo večného života. Už citované Markovo evanjelium v závere hovorí o tých, čo uverili, že Pán im pomáhal a ich slová potvrdzoval znameniami, ktoré ich sprevádzali. (Porov. Mk 16,20)

Po zoslaní Ducha Svätého na Turíce sa charizma uzdravovania prejavuje cez Petra a Jána pri Krásnej bráne, keď uzdravujú chromého od narodenia. Petrove slová: „Striebro a zlato nemám, ale čo mám to ti dám: V mene Ježiša Krista Nazaretského vstaň a choď!“ (Sk

3,6), sú jasným dôkazom Božej moci.

Podobne sa charizma uzdravovania prejavuje cez apoštola Pavla a ďalších. Petrova autorita bola taká veľká, že ľudia sa túžili dotknúť aspoň jeho rúcha, keď prechádzal okolo alebo aby sa aspoň jeho tieň dotkol chorých, prosiacich o uzdravenie. Niektorí si možno povzdychneme, keby to aj dnes tak mohlo byť, ako to bolo za čias Ježišových. Ale dnes sú už iné časy. V čom sú iné? Je menej chorých ako bolo predtým? Alebo dnes už nie je potrebné, aby sa prejavovala Božia moc ako v minulosti? Je viac veriacich? Dnes už nie je potrebné, aby Božie slovo sprevádzali Božie znamenia?

Aj dnes je potrebné dotýkať sa uzdravujúcej Božej lásky

Myslím, že ani jedna z týchto otázok nám neponúka takú odpoveď, v ktorej by sme mohli povedať, že dnes to už nepotrebujeme. Práve naopak, Božie slovo ohlasované v spojení s prejavmi Božej moci je aj dnes potrebné ako soľ. Aj dnes je potrebné dotýkať sa uzdravujúcej Božej lásky. Ježiš v Duchu Svätom rovnako mocne pôsobí i dnes, ako v minulosti. Nikdy neodvolal uistenie, že bude s nami po všetky dni až do skončenia sveta. Prijatú pravdu znamená prijať ju do dôsledkov, v celom jej pre nás známom obsahu. Nielen v niečom. Ježišovu prítomnosť v Eucharistii, v Božom slove, v Cirkvi sa snažíme prijímať, ale prijímame ju i v charizmatickej moci Ducha, na ktorej nás robí účastnými aj cez charizmu uzdravovania.

Dnešné ľudstvo je poznačené mnohými chorobami, a preto niet divu, že sa hľada-

jú všemožné prostriedky, aby sa pomohlo chorým. Aj u nás, okrem riadnej medicínskej pomoci, je stále viac tzv. alternatívnych foriem medicíny či liečiteľstva. Ľudia v snahe aby sa im pomohlo, nie vždy dostatočne rozlišujú, čo im skutočne pomôže pre zdravie tela i duše. Potrebujeme vnútorné rozlišovanie, ale nezbúdajme, že ten, kto dáva zdravie telesné i duchovné, je jedine Boh. A ak ho dáva cez ľudí, napríklad lekára alebo modliaceho sa kresťana, tak vždy je to prejav Božej moci a Božej lásky. Človek sa len môže stať

skromným nástrojom Božej milosti. V súvislosti s charizmou uzdravovania, ani jeden z Božích služobníkov či už to boli Peter, Ján, Pavol a ďalší, teraz i v minulosti, ak sa stalo uzdravenie aj na ich príhovor, nikdy neupriamovali ľudskú pozornosť k sebe, ale k Bohu. Ľudia im radi prejavovali takmer Božskú úctu, ale oni vždy ustupovali z tejto pozície, pretože ich zdobila pokora Božích služobníkov. Teda tak ako ku každej charizme, tak aj k charizme uzdravovania musíme pripojiť úsilie o pokoru a nenápadnosť. Boh je tým nielen viac oslávený,

ale aj nás viac obdarúva a povzbudzuje v našich telesných i duchovných slabostiach.

Choroba je zlo

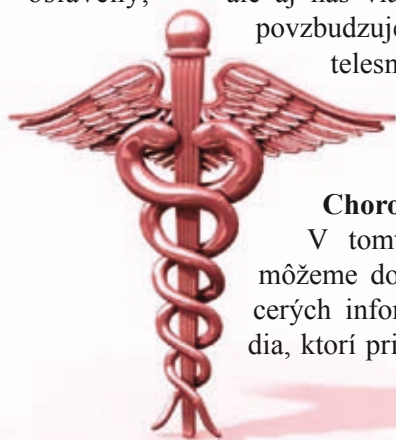
V tomto období sa môžeme dozvedať z viacerých informácií, že ľudia, ktorí prijímajú Ježiša-

vo poslstvo v celosti, sa aj stávajú svedkami i nástrojmi mimoriadnej uzdravujúcej Božej moci. K celosti patrí prijať aj moc Pánovho zdravia. Možno niektorí si budú klásť otázku, prečo sa vôbec zaoberať zázrakmi uzdravenia, keď aj choroba môže užitočne vplývať na dušu. Áno, aj choroba

môže byť prostriedkom očistenia od trestov za hriechy, môže človeka ešte viac spájať s Bohom, ale tiež je potrebné poopraviť nesprávny názor, že choroby, chýbajúce zdravie, sú dielom Boha. Niekedy počujeme:

„Boh mi poslal túto chorobu“ alebo „Boh ma navštívil touto chorobou“ či „Boh chorobou zlých trestá“ alebo dokonca „choroba je Božím dielom“. Uvedené vyjadrenia nezodpovedajú Božej pravde. Choroba je zlo, a v žiadnom prípade nemôžeme hovoriť o chorobe ako o diele Božom. Choroba sa môže stať prostriedkom na osobnejšie priblíženie sa Bohu, lebo tým, čo milujú Boha všetko slúži na dobré, ale určite nepochádza z Božej podstaty, pretože je zlom, a Boh vo svojej podstate zahŕňa všetko dobro. Chorobu nemôžeme privlastňovať jeho podstate, to odporuje Božiemu zjaveniu. Choroba je zlo, a nijaké zlo nemôže pochádzať od Boha. Predstavme si situáciu niekoho ťažko chorého v rodine. Všetci sú zarmútení, utrpení, a jedine Boh by mal byť spokojný? To je v protiklade s Božou podstatou. Tiež v nemocnici, kde je veľa ľudskej biedy a utrpenia, ale aj obetavej starostlivosti zo strany ošetrojúcich - tu by sa Boh mal tešiť z bolesti človeka? Nemôžeme Pánu Bohu pripisovať, že je príčinou utrpenia.

Príčina je úplne inde. Je to predovšetkým hriech, s narušenou ľudskou prirodze-

nosťou. Sv. Písmo poukazuje na to, že choroba i smrť sú zapríčinené hriechom. Myslí sa pritom najprv na hriech Adamov, na dedičný hriech a tiež sa k nemu pridáva i náš osobný hriech. Príčinou chorôb môže byť zároveň aj pôsobenie zlého ducha, ktorý cieľavedome chce trápiť človeka, tak ako to poznáme zo starozákonného príbehu Jóba. Tu sú príčiny našich chorôb, našich bied, ako telesných, tak aj duchovných. Keď sme postihnutí nejakou chorobou, vždy si treba položiť otázku, „prečo Pane“? Iste nie s podtónom obvinenia Boha, ale preto, aby sme s ním hľadali odpoveď, aby nám On pomohol osvetliť možné korene zlého zdravotného stavu. Príčinou môže byť dlhodobé holdovanie zlým náklonnostiam, zlé životné podmienky, zlá životospráva, zanedbaná starostlivosť, ale predovšetkým príčinu ochorenia hľadáme v nerešpektovaní Božích prianí, teda v hriechu osobnom alebo v hriechu blížnych.

V Ježišovej dobe spájali ľudia ochorenia, trápenia zlým duchom, s hriechom niekoho. Vidíme to, keď Pán Ježiš mal do činenia s človekom, ktorý bol slepý od narodenia. (Porov. Jn 9,1n) Okolostojaci sa ho pýtajú, „Pane kto zhrešil? On či jeho rodičia?“ Hľadali príčinu zlého stavu. Aj keď v tomto prípade Pán Ježiš odpovedal, že nezahrešil ani on ani jeho príbuzní, na druhej strane vidíme, že niektoré epileptické prejavy mohli byť dielom zlého ducha. (Porov. Lk 9,37-43) Pri oslobodení zhrbenej ženy, ktorá roky trpela duchom neduživosti, možno by sa zdalo, že má nejakú fyzickú chorobu, ktorá ju hrbí, a predsa Pán Ježiš z nej vyhnal zlého ducha. (Porov. Lk 13,10-17) Prvotnú príčinu všetkých ochorení hľadáme predovšetkým v ľudskom hriechu a v diele zlého ducha. Iste potrebujeme k tomu Božie

Gustavo Dore: Vyhnanie z Raja

svetlo, aby sme sa vedeli správne zorientovať, ale ono je tu preto, aby sme sa mohli zlu postaviť správnym spôsobom na odpor.

Uzdrav ma podľa svojej vôle

Pán Ježiš jednoznačne stojí za zdravím človeka, ale očakáva našu spoluprácu, našu dôveru. Pri modlitbe sa nemodlíme: „Uzdrav ma, ak je to tvoja vôľa“ ale, „uzdrav ma podľa svojej vôle“. Pri žiadnom stretnutí s chorými nepočujeme z úst Pána Ježiša, že by povzbudzoval chorého k prijatiu choroby. Nikomu z chorých nepovedal: „Vydrž to“, „buď trpezlivý“ alebo „prijmi chorobu ako vôľu Božiu“. Nevedie ľudí k nazeraniu na chorobu, ako na prejav Božej slávy. Choroba je pred Ježišom ako nepriateľ, ktorého treba premôcť, nad ktorým treba zvíťaziť, tak ako nad hriechom a nad diablom. Teda v konečnom pohľade všetko zlo i choroby majú priamo či nepriamo

jediný pôvod, satanskú moc, ktorá v spojení s dedičným i osobným hriechom si podmaňuje človeka pod svoju vládu. Nie Boh, ale satan sa teší, keď môže trápiť ľudí.

Ježišove skutky uzdravenia sú nazývané skutkami Božími, zatiaľ čo choroby sú skutky Zlého. Tým, že Pán Ježiš sa obťažil našimi neduhmi, vzal na seba naše choroby a vyniesol ich na drevo kríža, definitívne nám vydobyl víťazstvo. Z kríža pramenia Božie milosti, prinavracajúce nám radosť z telesného i duchovného zdravia. Rôzne milosti, prijímané najmä cez sviatosti, uzdravujúco pôsobia v našom živote. K nim môžeme priradiť charizmu uzdravovania a tiež nemožno zabudnúť na krásne Božie dielo, ktoré sa koná prostredníctvom dobrých lekárov a medicíny.

Kresťan je povolaný zápasiť so zlom i chorobami

Iste, tento zápas nie je ľahký, nie vždy môžeme vidieť prijateľné ovocie, ale s Božou milosťou je možné v ňom dobre obstať, a to je aj našou úlohou. V niektorých prípadoch choroba ustúpi a navracia sa potrebné zdravie, v iných prípadoch zostáva, ale duša pod vplyvom milosti nad ňou víťazí v podobe prijatého výkupného utrpenia. Pre tých, čo uverili, aj zlo môže byť na niečo dobré. Teda aj choroba, ktorá je zlom, môže sa v srdci človeka premeniť na nástroj posvätenia. Zvlášť, keď sme v nej skúšaní v trpezlivosti, v obetavosti, ale najmä v dôvere, že to pomôže k spásu duší. Veď Ježiš nás zachráňoval cez prijaté utrpenie. To neznamenať hľadať chorobu alebo iné trápenia, ale skôr je to povzbudenie, ak nejaké

máme, aby sme ich s pomocou Pánovej milosti v sebe pretransformovali pre vyššie hodnoty. Mám na mysli predovšetkým úsilie vzrastať do plnšej jednoty s Bohom. A to už je náročnejšia úloha, pretože v niektorých prípadoch sa človek v chorobe dokáže k Bohu približovať a v iných sa vzdáva. Tým naznačujem, že popri základnom konštatovaní, že choroba je zlo, neznamenať to automaticky sa modliť za uzdravenie chorého. Pýtajme sa, či uzdravenie je to najhlavnejšie, čo ten, za koho sa máme modliť, potrebuje. Aj tu sa nezaobídeme bez potrebného rozlišovania.

V prípade, že naše prirodzené túžby pomôcť chorým sa stretávajú aj s vnútorným uistením, je potrebné vstúpiť do zápasu o získanie milosti uzdravenia. Povzbudzuje nás k tomu sv. Jakub nasledovne: „*Je niekto z vás chorý? Nech si zavolá starších Cirkvi; a nech sa nad ním modlia a mažu ho olejom v Pánovom mene. Modlitba s vierou uzdraví chorého a Pán mu ulaví.*“ (Jak 5, 14-15) Text hovorí o moci modlitby prihovoru a účinnosti sviatosti

pomazania chorých. Sviatosť pomazania chorých je sviatosťou pre život, nie pre smrť. Vieme, ako pozeráme na túto sviatosť. Väčšinou o ňu žiadame až vtedy, keď už niekto má dušu na jazyku a považujeme ju za sviatosť, ktorá pripravuje na odchod z tohto sveta. Áno, aj toto je jej úlohou, disponuje nás predstúpiť pred Božiu tvár, ale jej vážne poslanie sa spája aj s milosťou uzdravenia. Spomínam si na nášho profesora, ktorý keď nám rozprával o sviatosť pomazania chorých, vyjadril vážny otáznik. „Ako je to možné, že kňaz, desať rokov vysluhujúci sviatosť pomazania chorých, nezažil ani jedno uzdravenie?! V čom je chyba? Iste nie v moci sviatosti, ale v nedostatku viery.“ Viera je prvým predpokladom pri vysluhovaní sviatostí, ale aj k prijatiu i uplatňovaniu charizmy uzdravovania. „Veríte, že to môžem urobiť?“ (Mt 9,28) Pán Ježiš očakával vieru

od ľudí, ktorí ho prosili o uzdravenie, a vždy keď ju našiel, ocenil ju uzdravením i pochvalou.

Ďalší moment, ktorý chcem spomenúť a ktorý súvisí s milosťou uzdravenia, je udalosť, kedy k Ježišovi cez strechu priniesli ochrnutého muža. Prinášali ho štyria iba z jediného dôvodu, aby bol uzdravený. Aký je stav jeho duše zrejme nevedeli. V uvedenej udalosti si najprv všimnime význam spoločenstva, ktorému záleží, aby pomohli k uzdraveniu ich známeho. Modlitba spoločenstva, ktoré prináša postihnutých k Ježišovi, má veľkú moc. V evanjeliovej udalosti sa Ježiš najprv zameriava na uzdravenie duše a až potom povie: „Vstaň, vezmi si lôžko a choď domov!“ (Lk 5,25)

Aj keď sa budeme snažiť vždy klásť na prvé miesto duchovné zdravie bližných, nepodce-

ňujme skutočnosť, že nie je málo aj takých konverzií ku Kristovi, ktoré začali uzdravujúcim dotykom v telesnej oblasti. Jednoducho, modlitba príhovoru za uzdravenie, ak je vedená Božím Duchom, nás vždy privedie k tomu, čo je podstatné v danej chvíli vyprosovať.

V prípade uzdravenia ženy, trpiacej dvanásť rokov na krvotok, vidíme, že po jej márnej snahe nájsť pomoc u lekárov, pri stretnutí s Ježišom má len jednu túžbu: „Ak sa dotknem čo len jeho odevu, ozdraviem.“ (Mk 5,28) Mala vieru v dotyk Ježiša. Keď sa tak stalo, hoci sa na Ježiša tlačil veľký zástup, Ježiš spozoroval, že z neho vyšla sila. A keď sa opýtal: „Kto sa to dotkol mojich šiat?“ (Mk 5,30), žena sa nesmelo priznala a povedala celú pravdu. V dotyku viery prúdila Božia milosť, Božia moc,

bola uzdravená. Nám sa denne naskytá dotyk pri stretnutí s Ježišom v Eucharistii. V Eucharistii sa nás Boh zázračným spôsobom dotýka a uzdravuje mnoho oblastí nášho života. Iste nie je náhodné, že práve v blízkosti Najsvätejšej Sviatosti pri modlitbe príhovoru sa častejšie stretávame s charizmou uzdravovania. Hovoria o tom vzácné svedectvá zo života pátra Tardifa a ďalších, cez ktorých Boh koná svoje dielo slávy a Božej lásky.

Láska k chorým, trpiacim, sa stáva úrodnou pôdou pre prijatie charizmy uzdravovania

Možno vlastne hovoriť o uzdravujúcej Božej láske. Charizmu uzdravovania pritom nechápeme ako stálu dispozíciu uzdravujúco na niekoho pôsobiť, keď sa zaňho modlíme. To by bolo nebezpečné tak pre obdareného charizmou, ako i pre prijímateľov. Skúsenejší „charizmatici“ hovoria, že každé uzdravenie na základe modlitby príhovoru je jedinečné, a tým aj charizma uzdravovania má svoju neopakovateľnú originalitu. Od prípadu k prípadu je potrebné mať vždy novú vieru, nové rozlišovanie, novú lásku, novú milosť. To naznačuje, že Božia добрota a Boží Duch si k svojmu dielu môže použiť vždy iných ľudí. Neviaže sa len na niektorých, a tým nám pomáha zachovať si potrebnú mieru slobody od „vyhlásených charizmatikov“, pričom všetci sme rovnako pozvaní úprimne s Ním spolupracovať. Osožné je, aj vzhľadom na charizmu uzdravovania, aby sa mohla uplatňovať v spoločenstve. Okrem iného aj preto, že chráni jej hodnotu tým, že natoľko nevystupuje obdarený jednotliviec, ale spoločenstvo modliacich sa, ktoré túži, aby bol stredobodom pozornosti Boh a jeho láska.

Peter Brodek

Všetko sa to začalo, keď k nám prišiel do Borského Mikuláša kňaz Anton Gubala. Nový kňaz, nové postrehy a predovšetkým túžba priviesť mladých bližšie k oltáru. Do kostola som chodil od malička. Miništroval som, a to bol celý môj duchovný život. Keď prišiel A. Gubala, zobral ma a ukázal mi aj iné strany oltára. Miništroval som, no zároveň som sa začal učiť hrať na hudobných nástrojoch, spievať, začal som milovať Krista tak, ako som dovtedy ani nevedel, že sa dá. Postupne som začal chodiť do spoločenstva, kde všetci chválili, ďakovali a prosili Boha, na vlastné oči som videl, ako mnohí spočinuli v Duchu Svätom, ako mnohí rozprávajú inými jazykmi, ako iní tieto slová vykladajú, videl som konverzie hriešnikov, napokon som sa nechal premôcť aj ja: „Zvádzal si ma, Pane, a ja som sa nechal zviesť.“ Roky išli ďalej, ľudia do spoločenstva prichádzali, iní odchádzali, postupne sme sa všetci odmaskovávali. Zrazu som dostal ponuku byť vedúcim spoločenstva u nás, v Borskom Mikuláši. Nevedel som, čo služba vedúceho obnáša, vlastne som ani nevedel, čo sa odo mňa očakáva. Postupne sa naše spoločenstvo zaradilo do charismatickej obnovy. Myslel som si, že teraz sa vylepšíme do dokonalosti, budeme ešte viac milovať, viac chváliť, viac odpúšťať, viac slúžiť... A tu nastal zlom!

Spoločenstvo v charismatickej obnove

Z milovania sa stali nechutné ohováračky, chvály sa stali umelým vykrikovaním prosieb a chvál, sviečka postupne zhasínala. Zrazu som sa ani ja nevedel nadchnúť a zaujať ostatných, nevedel som im ponúknuť nič iné než to, čo sami už poznali. Chvíľu som si opakoval slová pátra E. Vellu: „Všetci chcú byť vedúci, no nikto nechce byť vedený!“ Naše spoločenstvo sa ocitlo na púšti, oáza bola v nedohľadne. No stále dúfam, že ide len o prechodné obdobie, že ide o čistenie zlata. Na celoslovenskom stretnutí vedúcich spoločenstiev charismatickej obnovy v Košiciach som sa však presvedčil, že podobnými problémami prechádzajú mnohé spoločenstvá v charismatickej obnove.

Prečo sa mnohé spoločenstvá charismatickej obnovy ocitnú na púšti?

Snažil som sa urobiť mierny prieskum, prečo sa takéto javy v našich spoločenstvách vyskytujú:

Konkurencia

Ak sme vystavení vysokému tlaku konkurencie a nevieme s ňou bojovať, často rezignujeme a radšej odídeme na iné miesto, kde nás budú oslavovať a kde nám kamaráti budú odobrovať to, čo nám inde príkazy a nariadenia obmedzovali.

Odobrovanie

Odobrujeme si svoje skutky (niekedy aj amorálne) len preto, aby sme mali pocit, že to, čo robíme, je veľmi dobré.

Rôzne trenice, generačný problém, nerešpektovanie

To vedie k nejednote, nejednota k deštrukcii a atomizácii spoločenstva.

Citové vydieranie

Dvaja zamilovaní, urážlivosť, čakanie na ospravedlnenie, doprosovanie sa, vyhýbanie sa, ohováranie, osočovanie a pod..

Človek, ktorý ma buduje

V spoločenstve vždy nájdem niekoho, kto mi „lezie na nervy“. Páter E. Vella hovorí, že tento človek je tu preto, aby ma budoval. Ak ho začneš prijímať a nebudeš sa k nemu stavať s opovrhnutím, stane sa ti nástrojom posvätenia.

Konflikty

Mnohí z nás sa vyhýbajú riešeniu konfliktov. Nechávajú to tak, nech sa to vyrieši. Ak vzniknú problémy, treba ich riešiť, nebyť ako malé dieťa, ktoré založí oheň a utečie.

„Každý, kto vstupuje do spoločenstva, vstupuje tam nie preto, že je múdry, ale preto, že je slabý. Spoločným povolaním pre vytváranie spoločenstva je vzájomné umývanie nôh, pretože, i keď na jednej strane je úlohou hada štípať, na strane druhej je úlohou kresťana milovať!“

(p. E. Vella)

Nepochopenie

V spoločenstve, ktoré často tvoria muži aj ženy, starší i mladší, spokojní so všetkým ako i stáli nespokojenci, to všetko sa podpisuje pod niektoré problémy, vedúce k vzájomnému nepochopeniu. Už vieme, že v spoločenstve vznikajú trenice, vďaka ktorým sa vzájomne obrusujeme. Ak si ich uvedomíme a budeme sa snažiť ich zohľadniť, môžeme sa tak vyhnúť mnohým zraneniam a nepochopeniam.

Má takéto spoločenstvo perspektívu pokračovať?

Áno! Pretože lekára potrebujú chorí, nie zdraví. Ak prestanem mať potrebu zdieľať sa, komunikovať s ľuďmi v spoločenstve, komunikovať s Bohom, opäť zažívať konverzie, spočinutie v Duchu Svätom, čo potom bude so mnou? Čo bude mojim poslaním? Nebudem potom len frflajúcim členom alebo nečlenom spoločenstva? Nebudem sa vďaka týmto skutočnostiam brzdiť v napredovaní za Kristom? A ozaj, máme chuť napredovať, alebo si odobrujeme svoje konanie tým, že sme dosiahli svoj domnelý prah poznania či svätosti? Naše spoločenstvá sú Kristovými údmi tvoriacimi jeho mystické telo. Služme si navzájom ako mnohostranní správcovia Božích milostí.

Pavol Tománek

Pátra Eliasa Vellu netreba slovenskej verejnosti - a zvlášť členom charizmatickej obnovy, nejak zvlášť predstavovať. Tento rok bol na Slovensku od konca júna až do polovice júla a viedol semináre na tému „Vnútorne uzdravenie“, „Boj s diablom“, „Vnútorne uzdravenie rodín“. Okrem toho mal celodenné stretnutie s prednáškami a svätou omšou s modlitbami za uzdravenie a oslobodenie v Žiline, jednu svätú omšu v Bratislave, vysielanie v televízii Lux - práve o téme uzdravenie rodín a vysielanie naživo v rádiu Lumen.

Tí, ktorí ste sa seminárov alebo svätých omší zúčastnili, si iste radi pripomeniete niektoré okamihy. A tým, ktorí sa ešte s pátrom Eliasom nestretli „naživo“, chceme ukázať atmosféru týchto úžasných stretnutí.

Elena Ferancová

Pokojný a vždy usmiaty

páter **Elias Vella OFMconv.**

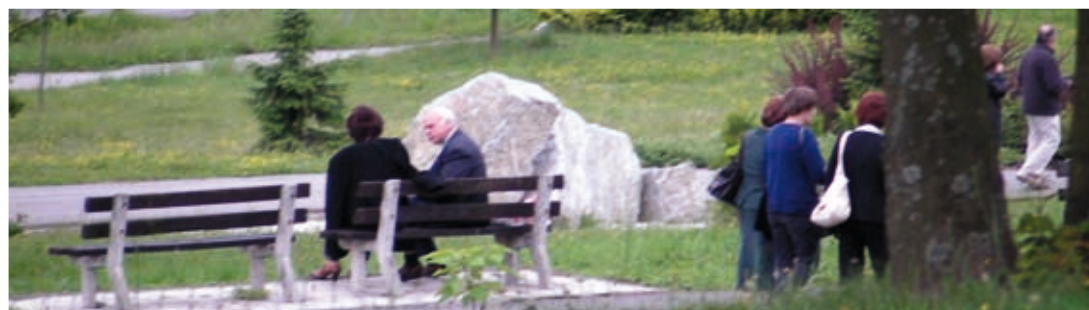

Predsa len najlepšie mi rozumie Monika.

No skrátka, „príma“ poslucháreň... aj poslucháči.

Nimnica 22. až 26. jún 2010

A viete, že vám rozumiem...

Tí, čo sú v prvej línii v boji s diablom...

Tak toto mi zabralo mnoho času.

Naživo
v Rádiu
Lumen.

...no jedno nás spája...

Toto svedectvo by som chcel venovať všetkým, ktorí hľadajú Pána a majú problém s prijatím Panny Márie

Kým som bol ešte budhistom, neveril som v Boha, rúhal sa Mu, aj keď som stále cítil, že Boh existuje. Zlom nastal, keď veci do rúk vzal všedobry Boh a vyslobodil ma zo žalára filozofických manipulácií démona, ktorý chcel svojim konaním doceliť jediné - skazu mojej duše. Obrátením z budhizmu nastala pre mňa doba veľkého boja so Zlým.

Nemal ma už síce vo svojej moci, ale jeho tlak na mňa bol ešte väčší. Stávalo sa mi, že som sa v noci budil na strašné nočné mory, kde ma démon dusil. Bolo to vždy presne o tretej v noci, kedy som sa prebudil a podľa priateľa exorcistu to, že sa to dialo opakovane a vždy okolo tretej, bolo jasným znamením prítomnosti Zlého.

Možno si teraz poviete, že nie som normálny, ale pravdou je, že často sa mi stávalo, že sa démon aj reálne fyzicky zhmotnil a napadal ma. Najčastejšie v noci sa na mňa oboril úplne nečakane (s tvárou pomalovanou tak, ako sa v japonskej mytológii maľuje jeden démon). Nikdy sa ma nedotkol, to Boh asi nedovolil, ale vždy ma strašne vydesil - naraz sa zjavil z ničoho a veľkou rýchlosťou akoby mal do mňa naraziť zastal pár milimetrov pred mojou tvárou, zasmial sa a zmizol. Keď sa to stalo

viackrát, tak som si povedal, že nejde o žiadnu halucináciu z prepracovanosti, že je to skutočný démon.

Toto svedectvo však nie je o tom, aký je

démon silný a ako nás môže zotročiť. Nie. Je o čomsi, v čo by som nikdy neveril, keby sa mi to nebolo stalo. Je o sile príhovoru Panny Márie. Nikdy by som neuveril nikomu, kto by mi povedal, že na jej príhovor človek môže získať milosti, o ktoré sa vlastnou modlitbou usiluje už roky.

Pár dní pred deväťdesiatym výročím zjavení vo Fatime som si kúpil knižku mariánskych modlitieb, lebo exorcista aj jeden môj priateľ kňaz mi doporučovali modliť sa k Panne Márii,

aby som bol od zlého ducha oslobodený. Musím povedať, že som sa s veľkým sebaprením začal modliť, čo som predtým často nerobil, stále som nevedel pochopiť Mariánsku úctu. Vždy som si z knihy čítal viac a viac modlitieb k Bohorodičke. Keď som čítal otcov známých mien, ako sa v priebehu storočí utiekali k Panne Márii, veľmi ma ich modlitby a prístup upúťali. Dohodol som sa s mamou a naplánovali sme si výlet do neďalekého pútnického miesta - Marianky pri Bratislave. Bolo to práve 13. mája 2007, deväťdesiat rokov po prvom zjavení sa Panny Márie trom

deťom vo Fatime. Počas pobytu vo vtedy ešte prázdnom chráme som sa zasvätil Panne Márii podľa modlitieb v knihe. Zasvätenie a totálne odovzdanie svojej duše, ducha a tela plus všetkého, čo je moje Panne Márii, som zopakoval asi desaťkrát. Potom som sa išiel pokloniť Panne Márii, ktorú mi reprezentovala soška nad Eucharistiou. Vyšli sme s mamou von z chrámu. Nabrali sme si ešte vodu zo svätého prameňa a išli sme domov. Ako vždy v ten čas, niečo som do noci robil za počítačom. Keď som už chcel ísť spať a išiel som na toaletu, démon, o ktorom bola reč vyššie, na mňa zase chcel zaútočiť. Otvoril som dvere a to, čo som už toľkokrát zažil, dopadlo úplne inak než obvykle. Keď som otvoril dvere, pri mojej hlave zrazu Božia moc spálila tvár toho démona tak, že som videl iba obrovské množstvo prachu, ako keď niekto šliape na hubu prašivku. Toho prachu som sa i nadýchal a prišla mi vhod svätá voda z Marianky. Prach bol ešte teplý a začal som kašľať. Hneď mi došlo, čo sa stalo a ďakoval som Bohu. Vte-

dy som počul v sebe hlas: „Pretože si prosil moju Matku, vyslyšal som ťa. Démon ti už neublíži. Modli sa viac k mojej Matke ! „

Ja už viem, že stáročná úcta k Bohorodičke, Panne Márii u našich predkov nebola nemiestna. Čo poviete na toto svedectvo, dávam už do Božích rúk.

Stanislav Macák

Vydávanie časopisu Katolickej charizmatickej obnovy **CHARIZMA** sa ustálilo na tri čísla v roku.

Kto má záujem o jeho odoberanie v budúcom roku, môže vyplniť nasledujúcu objednávku a poslať ju na adresu redakcie.

Príspevok za budúcoročné tri čísla s poštovým je 3 €

a možno ho uhradiť priloženou poštovou poukážkou.

Objednávka časopisu **CHARIZMA** na rok 2011

Adresa objednávateľa:

Adresa redakcie:

Katolícka
charizmatická
obnova

Hviezdoslavova 7
949 12 Nitra

Meno a priezvisko:

Ulica:

Obec:

PSČ:

Počet kusov z každého čísla:

ÚSMEVNÉ POUČENIA

Pri návšteve Jasnej Góry obklopili pápeža Jána Pavla II. deti. Svätý otec ich často bral do náručia, držal za ruky, zhováral sa s nimi. Okrem iného veľkú radosť spôsobila aj táto príhoda. Na Jasnej Góre sa vlnilo more ľudských hláv. K trónu pápeža prišli tri deti a spolu s ním vystúpili na pripravené pódium. Nimi obklopený pápež prehovoril k pozorne počúvajúce-mu zástupu. Vtom sa ľudia začali smiať. Chlapec stojaci pri Jánovi Pavlovi II. pozorne sledoval jeho gestá a o chvíľu ho začal napodobňovať. Ľudí to veľmi rozveselilo. Svätý Otec to tiež spozoroval a žartom komentoval: „Pozrite, už sa učí za pápeža!“

Jednému mládenkovi sa snívalo, že vstúpil do obchodu. Za pultom stál anjel. Spýtal sa ho: „Pane, čo predávajúte?“ Anjel mu odpovedal: „Všetko, čo chcete.“ Mládenec povedal: „Tak by som chcel koniec vojen na celom svete, dostatok potravín pre hladujúce obyvateľstvo, viac spravodlivosti medzi bohatými a chudobnými, dostatok vzdelávacích miest pre mládež a prácu pre všetkých, čo ju hľadajú, viac času pre rodičov, aby sa mohli hrať so svojimi deťmi, viac Krista v Cirkvi a ...“ Tu mu anjel skočil do reči: „Mladý muž, odpustite. Vy ste ma zle pochopili. My tu nepredávame plody, ale semená!“

Istý mních sa raz sťažoval predstavenému Teodorovi, že už ôsmy rok bojuje proti zlým náklonnostiam, bez výsledku, že by sa ich mohol zbaviť.

„Ako?“ odpovedal predstavený: „Ty beduješ pre osemročný boj? Ja už 60 rokov na púšti tohto sveta žijem a nemal som ani jedného dňa, kedy by ma vášne nechali na pokoji.“

Preto sa nikdy nedomnievajte, že sme už pánmi v dome svojho srdca! Buďme na stráži!

Na letisku v Ghane vítala Svätého otca Jána Pavla II. skupinka černošských dievčat. Obliekli sa do krakovských krojov a k všeobecnému údivu oslovili pápeža po poľsky. Ukázalo sa, že sú to deti pochádzajúce zo zmiešaných manželstiev Poliakov, ktorí sa natrvalo usadili v Afrike. Ján Pavol II. si ich dlhší čas prezeral a potom žartom poznamenal: „Tak pekne opálené Poľky som v živote nevidel.“

koncert chvál sestry Elišky
v Quo Vadis, 5.11.2010 o 17:00

eliška
vzácná perla

Dom Quo Vadis
Hurbanovo nám. 1
Bratislava

www.domquovadis.sk

Duchovné cvičenia v Nitre

Kňazský seminár Sv. Gorazda v Nitre
pozýva veriacich do svojich priestorov
na duchovné cvičenia v nasledujúcich
termínoch:

25.-28. 11. 2010 - téma: Pokoj srdca

3.-6. 2. 2011 - téma: Ovocie Ducha

10.-13. 2. 2011 - téma: Pokoj srdca

28.-31. 7. 2011 - téma: Ovocie Ducha

exercitátor: Mons. Peter Brodek

Prihlásiť sa možno na tel:
037/ 773 3416, 0911 958 334

16. medzinárodné stretnutie „On je živý“

28. až 30. 1. 2011 v Mestskej športovej hale v Nitre na Klokočine

„...zakorenení a postavení na /Ježišovi/ Kristovi, upevnení vo viere...“
(Kol 2,7)

Kostol Povýšenia sv. kríža (u Jezuitov) v Ružomberku.

Charizmatické obnovy každý štvrtok po sv. omši o 18.00 h
v pastoračných priestoroch u Jezuitov slúžime modlitbou príhovoru.

Chceme poďakovať v prvom rade Pánovi, ktorý požehnal podujatie s pátrom Rúfusom Pereirom v Ružomberku.. Ďakujeme otcovi biskupovi Mons. Františkovi Tondrovi, exorcistovi pátrovi Rúfusovi Pereirovi, otcovi Václavovi Kociánovi a celému Združeniu JAS ako aj hudobníkom, ktorí sprevádzali toto dielo hudbou a spevom. Ďakujeme aj Ing. Jozefovi Pažítkovi, ktorý umožnil organizáciu tohto podujatia. Vďaka patrí aj p. Jánovi Bajdichovi, ktorý nám bol vždy k dispozícii.

Chcem vydať aj osobné svedectvo, čo sa týka tohto Božieho diela. Keď som dostala vnuknutie, aby sa aj v Ružomberku mohli konať duchovné podujatia, podobné ako charizmatické konferencie, stretla som sa s rôznymi pohľadmi. Boli aj takí, ktorí to spochybňovali. Odovzdala som to všetko Pánovi s prosbou, aby mi poslal bratov a sestry, ktorí mi budú pomáhať. Pán mi skutočne poslal ľudí a pomáhal mi vo všetkom. Moja skúsenosť je, že si nemáme zatvrdzovať srdcia, ale budme vnímaví na vnuknutia Ducha Svätého. Touto cestou by som sa tiež chcela poďakovať všetkým bratom a sestrám, ktorí mi pomáhali modlitbami, ale aj tým, že sa naplno obetovali pri tomto Božom diele. Pán nech im bude odmenou.

Pán nech je zvelebený!

Z p o š t y

Juliana Hýrošová

Názov tejto knihy vznikol na základe reálnej skúsenosti, ktorou obohacuje náš život Ježišova reč na vrchu. V novom - treťom vydaní nájdeme okrem základného výkladu blahoslavenstva, následnú doplňujúcu tému, rozširujúcu ich význam i aplikáciu v našom živote. Kniha je skromnou odpoveďou na výzvu Svätého otca Jána Pavla II., ktorú adresoval mládeži v Toronte a obnovené v Krakove: „Svedectvo ľudí žijúcich podľa blahoslavenstiev je potrebné aj dnes. Prosím Boha, aby váš život, žitý podľa týchto božských nárokov, predstavoval prít'azlivé svedectvo o milosrdenstve v našich časoch.“ V blahoslavenstvách sa nám ponúka bláznovstvo kríža, múdrosť Boha i naše posvätenie.

CHARIKNIŽNICA

3/2010

Prvé vydanie knihy známeho autora prináša vždy aktuálnu tému. Elias Vella nám pomáha prejsť procesom uzdravovania. Svojím jednoduchým spôsobom, ale s hlbokým poznaním témy, postupne, krok za krokom, povedie nás k Ježišovi, ktorý je pripravený uzdraviť podľa konkrétnych potrieb. Je čas, aby každý z nás povedal Ježišovi, z čoho potrebuje byť uzdravený.

Knihy si môžete zakúpiť v predajniach s náboženskou literatúrou alebo telefonicky objednať na čísle: 0911 958 334